

[Svend Jakobsen.]

boligbyggeri. Det har altså aldrig været hensigten at refundere hele merværdiafgiften i luksuspåbygget byggeri, og jeg synes, det er rimeligt, at man anlægger den samme betragtning vedrørende omfanget af boligerne. Man kan selvfølgelig diskutere, om det netop skulle være 110 m². Jeg synes, at vurderet ud fra det samlede boligbyggeri, ud fra lejlighedernes størrelse, ser det ud, som om 110 m² er ganske rimeligt. I den forbindelse vil jeg godt pege på, at boligministeren i bemærkningerne til lovforslaget meddeler, at han har til hensigt at hæve refusionen fra 150 kr. til 165 kr. pr. m². Det vil betyde, at refusionen for en bolig på 110 m² eller derover efter 1. juli 1972 vil være 18.150 kr., svarende til det, der i dag ydes som refusion for en bolig på 121 m².

Det fremgår således klart, at det er erhververe af virkelig store boliger, der må betale lidt mere for den sidste del af boligforbruget. Jeg vil i parentes bemærke, at vi samtidig med denne ændrings gennemførelse i vid udstrækning vil komme ud over et af de problemer, man har haft i en række parcelhuse med hensyn til usikkerhed og utilfredshed i sondringen mellem boligareal og værksteds- og hobbyarealer.

Det tredje punkt, jeg skal nævne i denne forbindelse, er forslaget om lån til børnerige familier. Boligministeren har her foreslået, at den besparelse på 25-30 mill. kr., der opnås ved at begrænse byggegodtgørelsen til 110 m² pr. bolig, anvendes til at gøre det lettere for familier med 3 eller flere børn og med en husstandsindkomst på indtil 59.000 kr. at erhverve og bebo en stor og god bolig. De 59.000 kr. er valgt, fordi det er boligsikringsordningens maksimumsbeløb.

Jeg vil gerne sige, at det grundsyn, der ligger i at gøre det muligt for børnerige familier at få en bolig i en passende størrelse, kan jeg helt tilslutte mig. Jeg har oven i købet den opfattelse, at det er en fordel for samfundet også økonomisk at sikre denne befolkningsgruppe gode boligforhold.

Jeg har meget overvejet, om administrationen af denne ordning kan gennemføres med en indsats, der står i rimeligt forhold til sagen. Jeg har i den forbindelse med tilfredshed konstateret, at bevilling og udbetaling af lån vil finde sted på primærkommunalt plan. Det er altså i det næste led, be-

handlingen af spørgsmål om udsættelse af og gennemførelse af forrentning og tilbagebetaling, jeg er mere usikker, og dette forhold vil jeg meget gerne have drøftet i boligudvalget.

Vi er som nævnt i socialdemokratiet positivt indstillet over for lovforslagets sigte. Der er dog nogle detaljer, som vi gerne vil have drøftet i udvalget. Det gælder bl. a. ikrafttrædelsestidspunktet, hvor jeg er usikker over for, om definitionen „byggeri, der påbegyndes 1. juli 1972 eller senere“ er tilstrækkelig entydig. Det er muligt, at boligministeren allerede i dag vil gøre bemærkninger hertil, men ellers forventer jeg også dette forhold drøftet i boligudvalget.

Jeg skal dernæst knytte en enkelt bemærkning til det af finansministeren fremsatte forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. Det er en naturlig konsekvens af den positive indstilling, jeg har givet udtryk for over for boligministerens lovforslag, at vi støtter finansministerens forslag, og jeg skal kun gøre den ene bemærkning, at jeg anser det for rigtigt, at det kun er den byggegodtgørelse, der er udbetalt som m²-tilskud, der overføres til boligministerens område.

Jeg skal derefter gå over til at gøre nogle bemærkninger om forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. De ændringer, der foreslås her, vil først og fremmest betyde en bedre beskyttelse af lejerne i forbindelse med moderniseringer. De vil for det andet betyde en bedring af beskæftigelsen i byggesektoren, og de vil for det tredje betyde, at vi får ajourført en række gældende lovbestemmelser.

Vedrørende lejerbeskyttelsen i forbindelse med moderniseringer tror jeg, at der i befolkningen og her i tinget er en almindelig tilslutning til, at man skal kunne være tryk i sin bolig. Det har vist sig i en række moderniseringssager, at det ikke helt har været gældende, og der er gennemført moderniseringer, der har betydet, at lejerne ikke har haft mulighed for at blive i deres boliger.

To af de foreslåede ændringer tager direkte sigte på at skabe bedre tryghed i boligen. Det gælder indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 13, hvor udlejerens pligt til at tilbyde lederen en anden bolig af passende beliggenhed, kvalitet og udstyr og i et lejeniveau, der ikke bringer lejerens forhold helt ud af